

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALI SUD U ZENICI
Broj: 42 0 K 066539 25 Kž
Zenica, 12.03.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Zenici, u vijeću sastavljenom od sudija Tešnjak Nermina, kao predsjednik vijeća, Baković Nedžada i Kokor Srećka, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Smriko Elme, u krivičnom predmetu protiv optuženog Čamdžić Mesuda, zbog krivičnog djela zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz čl.383 stav 1. KZ FBiH, povodom žalbe branitelja optuženog Čamdžić Mesuda, Zajedničke advokatske kancelarije Ramo Ajkić i Denis Ajkić, advokati iz Zenice, i advokata Maličbegović Anisa iz Zavidovića, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Zavidovićima broj: 42 0 K 066539 24 K od 08.11.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 12.03.2025. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Žalba branitelja optuženog odbija se kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Zavidovićima broj: 42 0 K 066539 24 K od 08.11.2024. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Zavidovićima broj: 42 0 K 066539 24 K od 08.11.2024. godine optuženi Čamdžić Mesud oglašen je krivim da je u vrijeme, mjestu i na način kako je to поближе opisano u izreci presude počinio krivično djelo zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ F BiH, pa mu je na osnovu primjenom odredbe prednjeg člana, te članova: 42., 43., 49., 50., 51. i 62. KZ FBiH izrečena uvjetna osuda, kojom se optuženom utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i istovremeno određuje, da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 1 (jedne) godine, od dana pravosnažnosti presude ne počinu novo krivično djelo.

Istom presudom optuženi se obavezuje, da na ime troškova krivičnog postupka, na ime paušala, plati iznos od 100,00 KM, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti prvostepene presude.

Protiv navedene presude žalbu su izjavili branitelji optuženog Čamdžić Mesuda, Zajedničke advokatske kancelarije Ramo Ajkić i Denis Ajkić, advokati iz Zenice, i advokat Maličbegović Anisa iz Zavidovića zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona s prijedlogom da se žalba uvaži, da Kantonalni sud pobijanu presudu preinači i optuženog oslobodi od optužbe da je počinio krivično djelo za koje je optužen, ili da Kantonalni sud uvaži ovu žalbu, pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Sjednica vijeća drugostepenog suda održana je u smislu člana 319. ZKP FBiH, u prisustvu optuženog Čamdžić Mesud i branioca optuženog, Ajkić Ramo, advokat iz Zenice i Maličbegović Anis, advokat iz Zavidovića, te su izjavili da ostaju kod navoda iz žalbe, žalbeni navodi bi se mogli podvesti zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka te pogrešno i nepotpuno utvrđenog stanja i povrede krivičnog zakon FBiH. Odbana smatra da su u prvostepenom postupku nije dokazala bitna činjenica da optuženi ima svojstvo službene osobe, u prilogu ovih tvrdnji odbrane u sudskom spisu se nalaze dva izvoda iz sudskog registra Javnog preduzeća u kojem je navedeno poslovni radni zadatci optuženog, također odbrana ističe da je kantonalna budžetska inspekcija vršila kontrolu koja nije utvrdila nikakve nepravilnosti u JP ŠPD ZDK. Odbrana dalje ističe da materijalni dokaz taberalni pregled granične policije koji je dostavljen u sudski spis nije vjerodostojan i nije autentičan dokaz jer ne ispunjava uslove propisane iz Zakona o elektronskom dokumentu, u tom smislu se odbrana poziva na sudsku praksu broj 18/ 19, Privredna štampa Sarajevo u kojoj se nalazila odluke Suda BiH. Vijeće odbilo ulaganje konkretne presude u sudski spis iz razloga što je sud bih prvostepeni sud te njegove odluke nisu obavezujuće za vijeće, a odbrana se pozvala na broj sudske prakse u kojem se navedena odluka nalazi te je vijeće ovog suda istu prilikom izrade ove odluke konstatovalo.

Osim ovih tvrdnji koje su iznesene na zapisniku o javnoj sjednici, u žalbenim navodima odbrana se poziva na pravni stav, zauzet stav Vrhovnog suda FBiH u presudi broj 07 0 K 005748 12 KŽ od 12.07.2012. godine, u kojoj Vrhovni sud FBiH zauzima stav u pogledu pozivanje na blanketnu normu i u čemu bi trebalo da se ogleda povreda blanketnog propisa. Odbrana ističe da odredbama statuta ŠPD ZDK, Zavidovići koji je donesen 2017 godine i pravilnik o načinu korištenja službenih vozila koji je donesen za vrijeme važenja ranijeg statuta, prema čemu odbrana zaključuje da citirani pravilnik o načinu korištenja vozila JP ŠPD Zavidovići, od 22.12.2015 godine nije usklađen sa najvišim aktom društva tj sa statutom pa prema tome ne proizvodi pravno dejstvo. Odbrana također ističe da nije dokazana i konkretizirana ostvarena korist za optuženika jer tom radnjom istog nije prouzrokovala bilo kakva štetna posljedica. U postojećoj sudskoj praksi potrebno je da se izvan svake razumne sumnje mora dokazati ostvarena korist koju je počinitelj ostvario zloupotrebom položaja ili ovlasti a koja se ogleda u povećanju njegove imovine ili sprečavanje njegovog umanjavanja. U tom dijelu žalitelj se poziva na praksa Kantonalnog suda iz Zenice broj 04 0 K 009398 22 K od 16.02.2024. godine. Vezano za elektronske dokaze s obzirom da nije ovjereno službenim pečatom isti je u krivično pravnom smislu sporan. U tom dijelu se poziva na zakon o elektronskim dokumentima BiH (Sl. glasnik broj 58/14), te u tom smislu pobijana presuda ne može se zasnivati na navedenom dokazu. Odbrana na kraju ističe da je sud dužan da primjeni načelo *in dubio pro reo* iz člana 3 ZKP-a FBiH. Branitelj Maličbegović Anis je na javnoj sjednici vijeća istakao da odredbe pravilnika o korištenju službenih vozila se nije mogao koristiti, jer se isti odnosi na radnike preduzeća a ne na članove uprave.

Drugostepeni sud je ispitao pobijanu presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom a u skladu sa članom 321. ZKP-a F BiH, pazeći po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon te je odlučeno kao u izreci iz slijedećih razloga:

Žalba nije osnovana.

Prije svega žalbom branitelja se prigovara da je prvostepena presuda donesena na nezakonitom dokazu. Ovaj prigovor da dopis Ministarstva sigurnosti BiH, Granična policija BiH broj 17-10-3-04-7-7376/23-1 od 21.08.2023. godine sa izvještajem iz informacionog sistema granične policije za vozilo marke Škoda – Kamic reg. oznaka ... iz kojeg je proizašlo informacije da je Čamdžić Mensud na graničnom prelazu Ivanice izašao 22.07.2023. godine u 10,15 sati, a da je

ušao u BiH 28.07.2023. godine u 10,30 sati, gdje mu je u vozilu bila putnica Č. A.. Prvostepeni sud je dao svoje razloge zbog čega ovaj dokaz smatra zakonitim, ove razloge zbog čega dostavljeni dopis Ministarstva sigurnosti BiH, Granične policije ima snagu zakonitog dokaza su slijedeći, prvo dostavljen je od strane nadležne institucije sa brojem protokola i datumom u kojem su i konstatovane informacije za traženo lice kada je i u kojem periodu isti prešao granicu BiH.

Radi se o izvodu iz evidencije Granične policije, te ti podaci su pohranjeni u zvaničnoj evidenciji Granične policije, a način dostavljanja podataka na zahtjev ovlaštenih organa uobičajno sigurnosnih agencija je predviđen internim pravilnikom granične službe i predstavlja njenu uobičajnu korespondenciju, te u tom dijelu prigovori odbrane da se radi o elektronskom dokazu bez zvaničnog pečata od strane prvostepenog suda su odbačeni kao neosnovani, a to mišljenje prihvata i vijeće ovoga suda. Drugi prigovor odbrane je vezan za nepostojanje u opisu optuženice odnosno presude, svojstva službene osobe jer je u sudskom registru opisan obim poslova odgovornih lica koji su upisani u sudski registar, pa između ostalog tako i izvršnog direktora za pravne poslove. Također ni ovaj prigovor odbrane prema mišljenju vijeća nije osnovan.

U prvostepenoj odluci se navode pravni akti pravnog lica, iz kojih proizilazi postupak imenovanja, Odluka nadzornih odbora, Zaključci skupštine JP, iz čega prvostepeni sud ispravno zaključuje a to je i biće krivičnog djela koje se optuženom stavlja na teret a to je da je isto povjerena određena stvar u ovom slučaju vozilo uz preciziranje na koji način će isti koristiti motorno vozilo ukoliko povjerenje odnosno ovlaštenje koje internim aktima pravnog lica ima osoba koja ne mora u sudskom registru biti upisana kao službena osoba dovoljno je da internim aktom data su neka prava u konkretnom slučaju korištenje službenog vozila za putovanje sa posao i na posla, što je isti zloupotrijebio jer je sa službenim vozilom boravio u R. Hrvatskoj u čemu se ogleda njegovo prekoračenje ovlaštenja, odnosno povjerenje koje mu je dato od strane uprave društva.

Korištenjem službenog vozila protivno pravilniku o korištenju službenih vozila koji je bio na snazi u vremenu prelaska optuženog u R. Hrvatsku, rezultira počinjenje biće krivičnog djela zloupotrebe položaja ili ovlaštenja. Sama činjenica korištenja službenog vozila u privatne svrhe boravka u susjednoj državi za koju nije imao putni nalog ili ovlaštenje imao je za posljedicu veći broj kilometara na službenom vozilu, potrošnju, amortizaciju, gume, te je i u tom dijelu je neosnovan prigovor odbrane da nije nastupila šteta. Neosnovane su također tvrdnje da pravilnik o korištenju službenog vozila nije bio usklađen sa statutom društva kao najvećim aktom, jer nigdje najvećim aktom društva nije propisano da optuženi može službeno vozilo da koristi neograničeno, već je dato u pravilniku na koji način će isto koristiti.

S tim u vezi vijeće ovog suda smatra da je prvostepena presuda u cijelosti odgovorila na prigovore odbrane, da je obrazloženje prvostepene odluke u skladu sa pravima optuženog da dobije obrazloženu odluku o svim navodima i prigovorima koje je tokom postupka odbrana iskazivala, a iste ponavljala u žalbenom postupku, te je vijeće ovog suda prihvatilo obrazloženje prvostepene odluke kao svoje.

Prema tome kako iz obrazloženje pobijane presude slijedi da je prvostepeni sud sve dokaze cijenio u smislu odredbi člana 296. stav 2. i člana 305. stav 7. ZKP-a BiH, dajući jasne i određene razloge koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane, to je onda neprihvatljiv stav branitelja da prvostepeni sud nije dao adekvatno obrazloženje, jer okolnost da branitelj je nezadovoljan datim razlozima i zaključcima do kojih je došao prvostepeni sud, samo po sebi

ne znači da je isti sud kod ocjene izvedenih dokaza pogrešno primijenio odredbe člana 3. stav 2. ZKP-a FBiH tj. načela *in dubio pro reo*.

Naime, pogodovanju optuženog kroz navedeno načelo ima mjesta samo kada se kod suda, i brižljive i savjesne ocjene dokaza opravdano pojavi sumnja u pogledu postojanje činjenica (koje moraju biti odlučne), koje čine obilježja krivičnog djela, ili o kojim ovisi primjena neke od odredba Krivičnog zakonodavstva, što u konkretnom predmetu nije slučaj, jer su odlučne činjenice od kojih zavisio postojanje krivičnog djela za koje je optuženi osporenom presudom oglašen krivim i po nalaženju ovog suda utvrđen sa potpunom sigurnošću, pa time ne postoji dilema ili sumnja oko njihovog postojanja kao uslov za primjenu pravila *in dubio pro reo*.

U optužnici kao i presudi su navedeni blanketne norme kao i koji dio blanketne norme je privrijeđen, te s tim u vezi vijeće ovog suda smatra da ne stoje razlozi zbog kojih se prvostepena presuda pobija žalbom branitelja, te je valjalo žalbu odbiti kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrditi u smislu odredbi člana 328. ZKP FBiH.

Zapisničarka

Smriko Elma

Predsjednica vijeća

Tešnjak Nermin